

інноваційний потенціал, що позитивно вплине на майбутні покоління та загальний добробут суспільства.

Таким чином, психічне здоров'я дитини впливає на її загальний розвиток і потенціал, що, у свою чергу, має вагоме значення для всебічного прогресу суспільства. Забезпечення належної підтримки психічного здоров'я дітей слугує ключовим аспектом для досягнення глобальних цілей сталого розвитку. Інвестиції в психічне здоров'я дітей мають стратегічне значення для реалізації довгострокових цілей сталого розвитку, оскільки сприяють формуванню здорового, освіченого та продуктивного покоління.

Література:

1. Оксентюк Н. В. Проблема психічного здоров'я: європейський досвід. *Психологія: реальність і перспективи*. 2018. Випуск 10. С.107-114.
2. Пасічніченко А. В., Ковалевська Н. В. Психолого-педагогічні умови збереження психологічного здоров'я дошкільника. *Витоки педагогічної майстерності*: журнал. Полтава, 2023. Випуск 31. С. 182-186.
3. Титаренко Т.М. Психологічне здоров'я особистості: засоби самопомоги в умовах тривалої травматизації: монографія. Кропивницький : Імекс-ЛТД, 2018. 160 с.

ШЛЯХИ ПОКРАЩЕННЯ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Седун В.

*студентка 4 курсу факультету фізичного виховання та спорту
Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка*

Початкова освіта є фундаментальною ланкою освітнього процесу та відіграє важливу роль у вихованні нового покоління, яке буде здатне приймати екологічно свідомі рішення, відповідально ставитися до ресурсів і соціальних аспектів життя. Технологічний прогрес та нові підходи до навчання (включаючи цифрові інструменти, інтерактивні методи та індивідуалізований підхід) сприяють більш ефективному розвитку ключових навичок у дітей. Інноваційні рішення дозволяють залучити учнів до активного навчального процесу, заохочують креативність і критичне мислення, що відповідає потребам сталого розвитку.

Метою даної статті є висвітлення та впровадження шляхів покращення, застосування інноваційних рішень початкової освіти, які сприятимуть формуванню змістовних знань у дітей раннього віку.

Реалізація в освітньому процесі принципів педагогіки спрямована на забезпечення взаємозв'язку між цінностями і поведінкою учнів молодшого шкільного віку; активністю суб'єкта й мотивацією до діяльності задля сталого розвитку; єдність змісту цілей сталого розвитку із повсякденним життям учнів початкової школи. Цих результатів можна досягти шляхом створення психологічного комфорту учнів під час навчання, умов для висловлення та відстоювання власної думки. Без сумніву, таке середовище сприятиме розвитку в учнів ентузіазму й почуття задоволення результатами своїх рішень та діяльності, виконання дій і вироблення поведінки, орієнтованої на сталий розвиток.

Важливою педагогічною умовою реалізації цілей освіти для сталого розвитку в освітньому процесі початкової школи є забезпечення інтерактивності освітнього середовища шляхом використання інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) та інноваційних методів навчання [1, с.]. *Інноваційні методи* – це методи, що передбачають зростання ролі учня в навчальному процесі, зміщення центру (фокусу) навчального процесу від вчителя до учня; посилення функції підтримки учня, допомоги йому в організації індивідуального навчального процесу; можливість зворотного зв'язку вчителя з кожним учнем у процесі використання навчальних технологій [2, с.].

О. Пометун зауважує, що «інновація означає перетворення, новизну, трансформацію; нововведення передбачає залучення чогось справді нового. Це передбачає залучення нового в мету й зміст уроку, використання сучасних методів і форм навчання й виховання, створення колективної роботи педагога й учня, поширення нових поглядів на навчання й на весь освітній процес у цілому. Інновації самі не народжуються, вони виникають як результат наукових пошуків, спроб, досліджень, передового педагогічного досвіду та експериментів»[3, с.].

Сьогодні найбільш популярними інноваційними методами навчання, які дозволяють використовувати нові технології викладання є: контекстне навчання, імітаційне навчання, проблемне навчання, модульне повне засвоєння знань, дистанційне навчання.

Розглянемо вище наведені методи більш детально.

1. Контекстне навчання. Ґрунтується на інтеграції різних видів діяльності студентів: навчальної, наукової, практичної.

2. Імітаційне навчання. Його основою є імітаційно-ігрове моделювання в умовах навчання процесів, що відбуваються в реальній системі.

3. Проблемне навчання. Здійснюється на основі ініціювання самостійного пошуку студентом знань через проблематизацію (викладачем) навчального матеріалу.

4. Модульне навчання. Становить різновид програмованого навчання, сутність якого полягає в тому, що зміст навчального матеріалу жорстко структурується з метою його максимально повного засвоєння, супроводжуючись обов'язковими блоками вправ і контролю за кожним фрагментом.

5. Повне засвоєння знань. Розробляється на основі ідей Дж. Керролла і Б.С. Блума - про необхідність зробити фіксованими результати навчання, оптимально змінюючи при цьому параметри умов навчання залежно від здібностей учнів.

6. Дистанційне навчання. Різновид (досить самостійний) заочного навчання, з освоєнням та використанням новітніх інформаційно-комунікаційних технологій і засобів [4].

Значна кількість основних методичних інновацій пов'язана сьогодні із застосуванням інтерактивних методів навчання. Як бачимо, процес навчання потребує напруженої розумової роботи дитини і власної активності у цьому процесі. Мало пояснити, розповісти, продемонструвати, необхідного результату можна досягти лише за допомогою інноваційного навчання.

Сьогодні в початковій школі впроваджується багато інноваційних технологій, серед яких виділяють наступні групи: технології особистісно орієнтованого навчання й виховання; традиційні педагогічні технології на основі активізації та інтенсифікації діяльності учнів; педагогічні технології на основі підвищення ефективності управління та організації навчального процесу; педагогічні технології на основі дидактичного вдосконалення та реконструювання матеріалу. Охарактеризуємо деякі з тих технологій, під час упровадження яких у навчально-виховний процес початкової школи ефективно реалізується особистісно-орієнтований підхід [3, с. 5].

Охарактеризуємо педагогічні технології, що застосовуються в початковій школі:

- Структурно-логічні технології: поетапна організація системи навчання, що забезпечує логічну послідовність формування та розв'язання дидактичних задач на основі відбору їх змісту, форм, методів і засобів навчання на кожному етапі з урахуванням поетапної діагностики результатів.

- Інтеграційні технології: дидактичні системи, що забезпечують інтеграцію міжпредметних знань і вмінь, різноманітних видів діяльності на рівні інтегрованих курсів, навчальних тем, уроків, навчальних днів. Ігрові технології: дидактичні системи використання різноманітних ігор, під час виконання яких формуються вміння виконувати завдання на основі компромісного вибору.

• Тренінгові технології: система діяльності для відпрацювання певних алгоритмів виконання типових практичних завдань.

• Інформаційно-комп'ютерні технології: це технології, що реалізують у дидактичних системах комп'ютерного навчання на основі діалогу "людина машина" за допомогою різноманітних навчальних програм (тренінгових, контролюючих, інформаційних тощо).

• Діалогові технології: сукупність форм і методів навчання, базованих на діалоговому мисленні у взаємодіючих дидактичних системах суб'єкт суб'єктного рівня (учень-учитель, учень-автор, учитель-автор тощо) [1, с. 232].

Отже, ми дійшли висновку, що інтерактивне навчання сприяє комплексному розвитку особистості учня, роблячи навчальний процес більш захоплюючим та ефективним. Інтерактивні методи в поєднанні з класичними методами навчання утворюють ідеальну основу для викладання матеріалу у початковій школі. Різноманітні інтерактивні методи навчання дозволяють вчителям обрати метод, який підходить для конкретної теми або вибрати метод, який відповідає рівню знань учнів у класі.

Література:

1. Дичковская І.М. Інноваційні педагогічні технології. – К., 2004. 432 с.
2. Бойко Н.В. Застосування інноваційних методів навчання української мови в умовах карантину № 8 (April, 2020).
3. Чайковська Г. Б. Освіта для сталого розвитку в сучасній початковій школі / Педагогічний альманах Випуск 47, 2021.– С.5-8.
4. Сиротинко Г.О. Сучасний урок: інтерактивні технології навчання. – Харків: Видавнича група «Основа», 2003. 162 с.

МОТИВАЦІЯ ІГРОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК СКЛАДОВА ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ІЗ ЗАТРИМКОЮ ПСИХІЧНОГО РОЗВИТКУ

Смоляк В.М.

Турубарова А.В.

*Комунальний заклад вищої освіти «Хортицька
національна навчально-реабілітаційна
академія» Запорізької обласної ради (м. Запоріжжя)
vsmolyak@gmail.com
turubarovaan@gmail.com*

У сучасних умовах розвитку спеціальної та інклюзивної освіти в Україні проблема мотивації ігрової діяльності як складової освітнього процесу молодших школярів із затримкою психічного розвитку особливо потребує наукового супроводження. Вивчення цього питання є актуальним, оскільки відзначає рівень усвідомлення та розуміння означеної проблеми науковцями та практиками в галузі спеціальної педагогіки та психології.

Вагомий внесок у розробку проблем навчання, виховання та психології дітей із затримкою психічного розвитку зробили такі вчені, як О. Бабяк, Т. Вісковатова, В. Войтко, Т. Ілляшенко, О. Мамічева, І. Омельченко, Л. Прохоренко, Т. Сак, Г. Соколова, В. Шмаргун, С. Яковлева та ін. Утім, дана проблема потребує нових наукових пошуків в означеному напрямку. Зростаючий інтерес до цієї проблеми свідчить про її актуальність в контексті індивідуального підходу до навчання школярів із затримкою психічного розвитку, а визначення мотиваційних чинників ігрової діяльності в умовах освітнього процесу стає важливим елементом їх успішного навчання. Однією з ключових аспектів вивчення психологічних основ освітнього процесу у означеній категорії дітей є